

NOTA AAN DE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse besluiten inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

Principiële goedkeuring

Bijlagen:

- het voorontwerpbesluit;
- het advies van de Inspectie van Financiën, d.d. 11 januari 2019 en d.d. 22 maart 2019;
- het begrotingsakkoord, d.d. 12 maart 2019;
- het advies van het raadgevend comité bij het agentschap Zorg en Gezondheid van 16 januari 2019.

1. INHOUDELIJK

1. Algemene samenvatting

Overkoepelend in de VIPA-regelgeving

'Ontvangsten' vervangen door 'inkomsten' en 'uitgaven' door 'kosten'. Conform het EU-besluit van 20 december 2011 betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen, alsook het Vlaamse subsidiebesluit, dienen in verschillende VIPA-besluiten 'ontvangsten' vervangen te worden door 'inkomsten' en 'uitgaven' door 'kosten'.

Voor de beoordeling van de compensatie wordt gekeken naar de redelijke winst (artikel 5 DAEB-besluit van 20/12/2011). Het winstbegrip veronderstelt boekhoudkundig het verschil tussen opbrengsten en kosten, wat niet overeenstemt met ontvangsten en uitgaven die louter kaselementen zijn. De terminologie in het DAEB-besluit heeft het echter verder steeds over "inkomsten" in plaats van "opbrengsten". Indien de winst dient berekend te worden, dienen inkomsten wel begrepen te worden als opbrengsten. Zo zal de ontvangst van een investeringssubsidie, slechts gespreid over de afschrijvingsduur als opbrengst in resultaat worden genomen. Een investeringsuitgave zal immers ook slechts gespreid via de afschrijvingen tot kosten leiden.

Met de vervanging van "ontvangsten en uitgaven" door de woorden "inkomsten en kosten" wordt de terminologie van het VIPA-besluit dus volledig afgestemd op de Europese terminologie met betrekking tot de redelijke winst, maar waarbij de inkomsten dus als opbrengsten dienen begrepen te worden.

Brusselse erfgoedgebouwen. De nieuwe regeling betreffende erfgoedgebouwen die werd ingeschreven in het VIPA-wijzigingsbesluit van 6 juli 2018, verwijst naar het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Een Brussels gebouw van een

Nederlandstalige WVG-voorziening dat op de inventaris staat van het bouwkundig erfgoed van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest komt daarvoor niet in aanmerking. Gevolg is dat deze Nederlandstalige WVG-voorziening geen aanspraak kan maken op 100% van de subsidiëring voor haar renovatie (in het kader van het Wijzigingsbesluit), die wél geldt voor WVG-voorzieningen in Vlaamse centrumsteden.

De VIPA-regelgeving wordt aangepast om een Brussels gebouw van een Nederlandstalige WVG-voorziening dat op de inventaris van het bouwkundig erfgoed van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest staat, ook in aanmerking te laten komen voor de 100% VIPA-subsidiëring bij verbouwing. Ook gelet op het gelijkheidsbeginsel is dit aangewezen.

Comité van aankoop. In de VIPA-sectorbesluiten wordt de benaming 'comité van aankoop' vervangen door 'Vlaamse Belastingdienst'.

Wijzigingen aan het procedurebesluit (BVR 8 juni 1999)

Onrechtstreekse financiering bij de klassieke subsidie:

De verantwoordelijke van een zorg- en welzijnsvoorziening wordt slechts 1 of een beperkt aantal keer geconfronteerd met een grondige infrastructuurinvestering en kan daarom moeilijk bouwexpertise opbouwen. Vandaar dat de regelgeving ook moet toelaten dat derden met meer bouwexpertise en ervaring infrastructuur ontwikkelen en ter beschikking stellen. De ter beschikking stelling van infrastructuur door derden wordt reeds expliciet mogelijk gemaakt binnen de forfaitaire subsidiesystemen voor de sectoren van de ouderenvoorzieningen, de meerderjarige personen met een handicap en de verzorgingsvoorzieningen. Het zou echter des te meer zijn nut kunnen bewijzen bij de kleinere sectoren die voorwerp zijn van de klassieke subsidie, gelet op het gebrek aan schaalgrootte bij de individuele voorzieningen om voldoende bouwexpertise te ontwikkelen.

Strikt genomen sluit de klassieke procedure de terbeschikkingstelling door derden niet uit. De terbeschikkingstelling heeft evenwel een aantal juridische en financiële gevolgen die binnen het klassieke subsidiebesluit nu niet expliciet worden geregeld:

- De aanvrager krijgt de bouwsubsidie op een kortere termijn uitbetaald, namelijk tijdens de bouwperiode (2 à 3 jaar), dan de periode waarover de periodieke vergoedingen worden betaald. Hierdoor zou de voorziening voor een langere duur over cash beschikken die niet moet aangewend worden (of verkeerd zou kunnen aangewend worden). Vandaar dat het VIPA dan in staat moet zijn om de financiële modaliteiten uit te werken (Cf. infra).
- Om de bouwnormen te bewaken is het aangewezen dat ook de derde (die bouwt) wacht met het aanvangsbevel tot de subsidiebelofte wordt verleend of het dossier door de coördinatiecommissie werd geadviseerd (in geval van autofinanciering). Op die manier kunnen de bouwtechnische adviseurs van het VIPA en de functionele adviseurs van de bevoegde functionele entiteiten van WVG de bouwtechnische en functionele normen van dergelijke dossiers beoordelen, zoals dit ook in andere dossiers gebeurt.
- Ook moet niet alleen de aanvrager maar ook de derde de bouwnormen respecteren en voor een voldoende lange termijn het genotsrecht garanderen. Dit impliceert dat ook de derde niet zomaar het onroerend goed mag vervreemden.

De aanvrager en de investeerder bezorgen het VIPA een door beiden ondertekende akkoordverklaring waarin de concrete modaliteiten zijn opgenomen m.b.t. de manier waarop de aanvrager/exploitant de derde die voor hem bouwt, vergoedt. Deze modaliteiten worden ook opgenomen in de subsidiebelofte.

Daarnaast bezorgen de aanvrager en de investeerder een verwijzing naar de documenten waaruit blijkt dat zij duidelijke afspraken hebben gemaakt i.v.m. het beheer van het goed als een goede huisvader.

De investeerder bezorgt het VIPA een ondertekende verbintenis waarin het volgende is opgenomen:

- het engagement van de investeerder dat hij bij bestemmingswijziging van het door het VIPA gesubsidieerde goed zonder goedkeuring van het VIPA dan wel van de minister (afhankelijk of het een bestemmingswijziging betreft binnen of buiten het beleidsdomein WVG), het deel van het door VIPA aan de aanvrager verleende subsidiebedrag dat de investeerder reeds van de aanvrager heeft verkregen, zal terug betalen aan het VIPA;
- het engagement van de investeerder om het bovenstaande engagement over te dragen naar de nieuwe eigenaar als het goed wordt vervreemd. De sanctie geldt als het goed van bestemming wijzigt zonder goedkeuring van het VIPA, dan wel de minister van WVG. Van dit engagement wordt een bewijsstuk (akte, ...) aan het VIPA bezorgd als het goed daadwerkelijk wordt vervreemd.

Bij het ontvankelijkheidsonderzoek door het VIPA vormt de verbintenis een ontvankelijkheidsvereiste. Voor de uitbetaling van de subsidie, kunnen ook de verantwoordingsstukken van een derde worden aanvaard die in opdracht van de aanvrager bouwt.

BTW:

De VIPA-sectorbesluiten stipuleren dat aan het geldend BTW-tarief dient betoelaagd te worden. Om daarover voortaan op een niet te betwisten manier uitsluitel te hebben, vraagt VIPA voortaan een BTW-attest of een beslissing van de FOD Financiën inzake het van toepassing zijnde BTW-tarief.

In de overgangsregeling (artikel 48) worden verschillende groepen van dossiers onderscheiden, afhankelijk van de stand van het dossier in de procedure.

Wijzigingen besluit tot regeling van de algemene leiding, de werking, het beheer en de vertegenwoordiging van het VIPA (delegatiebesluit) (BVR 18 juli 2008)

Bouwindex. Het wordt mogelijk dat de leidend ambtenaar van het VIPA de aanpassing van het bedrag van de subsidiebelofte aan de bouwindex goedkeurt i.p.v. de minister van WVG.

Wijzigingen aan alle VIPA-sectorbesluiten die vallen onder de klassieke procedure

VIPA-subsidies vragen voor zelfde project binnen 20 jaar. Voor een nieuwe subsidiebelofte dient 20 jaar verstreken te zijn tussen de ingebruikname onder de initiële subsidiebelofte en de nieuwe subsidiebelofte. Een éénduidige afwijkingmogelijkheid wordt nu opgenomen in alle sectorbesluiten. De mogelijkheid om binnen de 20 jaar terug investeringssubsidies te krijgen, wordt mogelijk in volgende gevallen:

- een verbouwing wordt noodzakelijk wegens gewijzigde regelgeving of wegens gewijzigde en opgelegde veiligheidsvoorschriften;
- de subsidies werden uitsluitend verleend om brandveiligheidswerkzaamheden uit te voeren;
- de subsidies werden volledig teruggestort of dienden niet teruggestort te worden na uitdrukkelijke en voorafgaande toestemming, verleend conform artikel 41, §2, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

Wijzigingen aan het VIPA-sectorbesluit voor Jongerenwelzijn erkende voorzieningen en vergunde diensten (BVR 18 juni 2010)

Verhoging subsidiebedrag voor beveiligend verblijf. Voor de infrastructuur van voorzieningen voor bijzondere jeugdzorg die erkend zijn voor de module beveiligend verblijf, wordt het subsidiebedrag per m² verhoogd van 550 euro/m² naar 720 euro/m². Een analoge maatregel werd in het klassieke sectorbesluit voor personen met

een handicap toegevoegd voor voorzieningen die erkend zijn als MFC GES+. De voorzieningen voor de bijzondere jeugdbijstand met beveiligend verblijf hebben gelijkaardige infrastructurele noden, vandaar dat dit ook voor deze voorzieningen wordt overgenomen. Aangezien het besluit dat deze 'module beveiligend verblijf' zal invoeren nog definitief moet goedgekeurd worden door de Vlaamse Regering (Besluit van de Vlaamse Regering van ... betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor voorzieningen in de jeugdhulp) wordt in dit wijzigingsbesluit voorwaardelijk gesproken over *'Als een voorziening een erkenning heeft voor de typemodule beveiligd verblijf'*.

Wijzigingen aan het VIPA-sectorbesluit voor de preventieve en de ambulante gezondheidszorg (BVR 10 september 2010)

Doelpubliek wijkgezondheidscentrum. Het bestaande sectorbesluit voor preventieve en ambulante gezondheidszorg voorziet in artikel 21 dat voor het doelpubliek van de wijkgezondheidscentra 'de verhouding van rechthebbende en gerechtigden met verhoogde tegemoetkoming hoger is dan het landelijk gemiddelde'.

Sommige wijkgezondheidscentra halen dit criterium evenwel niet, maar bereiken hun doelpubliek op een andere manier. Daarom wordt artikel 21 gewijzigd door wijkgezondheidscentra de mogelijkheid te geven empirisch aan te tonen dat ze de meest kwetsbare groepen bereiken. Om de empirische onderbouwing uniform te laten verlopen, dient gebruik gemaakt te worden van de VRIND-indicatoren zoals beschreven in rapport hoofdstuk 3 Welzijn (de topics 3.1 Zorg, 3.2 Gezondheid, 3.3 Inkomen, armoede en sociale uitsluiting) en op de website van Statistiek Vlaanderen.

Het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid zal de wijze van onderbouwing toelichten aan de aanvrager tijdens de besprekingen die vooraf gaan aan het indienen van een investeringsdossier.

Deze wijziging is conform de afspraak die op de coördinatiecommissie van 5 juli 2018 gemaakt is tussen het VIPA en de Inspecteur van Financiën gezien daar tijdens de dossierbespreking gebleken is dat bestaande regeling onwerkbaar was geworden en vervangen werd door de empirische onderbouwing.

Wijziging aan het besluit i.v.m. de specifieke brandveiligheidsnormen voor ouderenvoorzieningen, lokale dienstencentra en centra voor herstelverblijf (BVR 9/12/2011)

Het bestaande BVR van 9 december 2011 i.v.m. de specifieke brandveiligheidsnormen voor ouderenvoorzieningen, lokale dienstencentra en centra voor herstelverblijf voorziet dat de leidend ambtenaar van het VIPA beslist over de ontvankelijkheid van afwijkingaanvragen brandveiligheid van de genoemde voorzieningstypes. Deze wijziging voorziet dat de voorzitter van de technische commissie brandveiligheid hierover voortaan beslist.

Wijzigingen aan het besluit i.v.m. de subsidiëring van ziekenhuisinfrastructuur (BVR 14 juli 2017)

Met het BVR van 26 oktober 2018 tot wijziging van het BVR van 14 juli 2017 i.v.m. de subsidiëring van ziekenhuisinfrastructuur en het BVR van 14 juli 2017 i.v.m. de procedureregels hiervoor, werden een aantal wijzigingen aangebracht aan deze besluiten. In de overgangsbepalingen van het subsidiebesluit zijn echter enkele verwijzingen naar gewijzigde artikelen ongewijzigd blijven staan. Met artikelen 26 tot en met 29 worden deze vergetelheden rechtgezet. Deze artikelen dienen dan ook in werking te treden op 20 december 2018, het ogenblik dat het wijzigingsbesluit van 26 oktober 2018 in werking is getreden.

Wijzigingen aan besluit i.v.m. de klimaatsubsidie (BVR 30 maart 2018)

Verhogen maximumbedrag. Het BVR van 30 maart 2018 voorziet een maximum aan klimaatsubsidies van 350.000 euro per dossier. We stellen evenwel vast dat verschillende aanvraagdossiers dit bedrag ruimschoots overschrijden waardoor veel potentieel aan klimaatsubsidies niet toegekend kan worden en de betoelaging daarbij mogelijks haar doel zou voorbij schieten. In de regelgeving wordt geen maximumbedrag geformuleerd, maar wel gesproken over het maximumbedrag mogelijk i.k.v. de de-minimissteun. Dit biedt het voordeel dat de regelgeving zich automatisch aanpast telkens als dit maximumbedrag van de de-minimissteun wijzigt.

Mededeling toekenning klimaatsubsidies via e-mail. De communicatie aan de aanvrager over de toekenning van de klimaatsubsidies dient volgens het BVR van 30 maart 2018 tot uitvoering van het klimaatplan te gebeuren *'met een aangetekende brief, via het energieprestatieplatform dat het Fonds ter beschikking stelt of op een andere wijze die de minister bepaalt.'*

De communicatie via het digitaal platform is evenwel niet mogelijk omdat die module wegens budgettaire redenen niet werd ontwikkeld. In de praktijk gebeurt de communicatie via e-mail. In plaats van via het digitaal platform wordt opgenomen dat de communicatie over de toekenning van de klimaatsubsidies aan de aanvrager ook meegedeeld kan worden via elektronische wijze (e-mail, ...).

Klimaatsubsidies voor facilitatiekost. Het BVR van 30 maart 2018 tot uitvoering van het klimaatplan voorziet klimaatsubsidies voor de aanbesteding van een energieprestatiecontract. In de praktijk dienen de subsidies evenwel voor de facilitatiekost om een dergelijk energieprestatiecontract aan te kunnen besteden en niet voor het energieprestatiecontract zelf. Om dit te implementeren, dienen in het BVR definities te worden opgenomen over het facilitatiecontract en de facilitatiekost:

- facilitatiecontract: het contract om tot een aanbesteding van een energieprestatiecontract te komen
- facilitatiekost: de kost van een facilitatiecontract

De circa 870 reeds uitgevoerde energiescans tonen aan dat het grootste CO₂-besparingspotentieel te vinden is in lange termijnprojecten die in kader van het BVR van 30 maart 2018 geen betoelaging kunnen genieten; bijgevolg wordt deze beperking in de klimaatsubsidies opgeheven. Bijvoorbeeld relighting zal daardoor voortaan ook in aanmerking komen.

Klimaatinvesteringsubsidies uitgebreid dossier:

Het kader van de minimisteun zoals opgenomen in het BVR van 30 maart 2018 houdt een aantal beperkingen in voor grote rechtspersonen:

- De aftopping van de subsidie op 500.000 euro per rechtspersoon, is ontoereikend voor rechtspersonen met meerdere voorzieningen. Hierdoor wordt er een groot potentieel aan CO₂-besparing niet aangesneden. Uit de uitgevoerde energiescans leren we dat circa 20 % van de rechtspersonen 80% van het CO₂-besparingspotentieel vertegenwoordigen.
- De bestaande regeling impliceert een ongelijke behandeling ten nadele van rechtspersonen die meerdere voorzieningen onder één KBO-nummer hebben.

Met de toevoeging 'klimaatinvesteringsubsidies uitgebreid dossier' bieden we een oplossing voor deze beperking en zetten we in op een maximale CO₂-besparing, zo veel als mogelijk op maat van elke voorziening; zowel kleine voorzieningen als rechtspersonen met meerdere voorzieningen. We behouden het de minimis-kader voor de 80% relatief kleinere rechtspersonen gezien in het bijzonder zij gebaat zijn bij een relatief eenvoudig formeel-administratief kader.

Wijzigingen aan het besluit i.v.m. de subsidiëring van maatregelen inzake agressie, vrijheidsbeperking of vrijheidsberoving (BVR 30 november 2018).

Het woord 'infrastructuurforfait' wordt vervangen door 'investeringsubsidies'.

'Infrastructuurforfait' stond verkeerdelijk in het BVR vermeld. Deze zin heeft immers betrekking op de subsidies m.b.t. de preventieve maatregelen. Dit wordt nu gecorrigeerd.

2. Artikelsgewijze bespreking

Hoofdstuk 1. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

Art. 1. Voorziet een nieuwe definitie van investeerder voorzien om de derde aan te duiden die als bouwheer optreedt en het project ter beschikking stelt. De investeerder dient ook effectief als bouwheer op te treden, waardoor aankoop wordt uitgesloten.

Art. 2. wijziging artikel 15. In geval van terbeschikkingstelling, dient niet alleen de aanvrager maar ook de investeerder zich de conformeren aan bepaalde regels van het besluit:

- a) Financiële modaliteiten:** de aanvrager en de investeerder ondertekenen een akkoordverklaring waarin ze verklaren zich te schikken naar bijkomende financiële modaliteiten opgelegd door het VIPA.
- b) Bestemmingswijziging:** de investeerder verbindt er zich toe om de via de aanvrager verkregen VIPA-investeringsubsidies terug te betalen aan het VIPA:
 - 1. in geval van bestemmingswijziging van het onroerend goed door de investeerder zonder voorafgaande toestemming van het VIPA of de minister van WVG;
 - 2. als hij bij vervreemding van het onroerend goed nalaat de verplichting zoals vermeld onder punt 1. over te dragen aan de nieuwe eigenaar van het goed en de nieuwe eigenaar zou overgaan tot bestemmingswijziging zonder voorafgaande toestemming.
- c) Beheer en onderhoud:** de investeerder en de aanvrager laten weten dat ze afspraken hebben gemaakt over het beheer en onderhoud van het door het VIPA gesubsidieerde onroerende goed.
- d) BTW:** de VIPA-sectorbesluiten stipuleren dat aan het geldend BTW-tarief dient betaald te worden. Om daarover voortaan op een niet te betwisten manier uitsluitsel te hebben, vraagt VIPA voortaan een BTW-attest of een beslissing van de FOD Financiën inzake het van toepassing zijnde BTW-tarief.

Art. 3. wijziging artikel 20, §1, 4^e lid. De wijze van betaling en de verrekening van de VIPA-investeringsubsidies tussen aanvrager en investeerder kunnen worden opgenomen in de subsidiebelofte.

Art. 4, wijziging artikel 21. Opdat de bouwnormen zouden kunnen worden afgetoetst, kan ook de investeerder maar aanvangsbevel van de werken geven nadat de subsidiebelofte werd toegekend. Afwijking hierop wordt ook maar toegestaan indien voor autofinanciering wordt gekozen.

Art. 5. De aanvrager kan ook documenten van de investeerder indienen bij het VIPA (facturen, ...).

Hoofdstuk 2. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 tot regeling van de algemene leiding, de werking, het beheer en de vertegenwoordiging van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

Art. 6. Voorziet de mogelijkheid dat de leidend ambtenaar van het VIPA de aanpassing van het bedrag van de subsidiebelofte aan de bouwindex goedkeurt i.p.v. de minister van WVG.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juni 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de door het agentschap Jongerenwelzijn erkende voorzieningen en vergunde diensten

Art. 7 en 8: Verhogen het basisbedrag van de VIPA-subsidies voor voorzieningen met een erkenning voor de typemodule beveiligd verblijf voor nieuwbouw van 550 euro/m² naar 720 euro/m² en voor uitbreiding van 500 euro/m² naar 670 euro/m².

Art. 9. Maakt het mogelijk dat ook Nederlandstalige WVG-voorzieningen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bij verbouwing kunnen genieten van de 100%-subsiëring van het VIPA, in plaats van enkel de WVG-voorzieningen in Vlaanderen.

Art. 10. Vervangt de woorden "het comité van aankoop" door "de Vlaamse Belastingdienst".

Art. 11. Maakt het mogelijk dat WVG-voorzieningen binnen een periode van 20 jaar na de ingebruikname opnieuw een subsidiebelofte krijgen voor eenzelfde project als:

- het een verbouwing betreft noodzakelijk omwille van gewijzigde regelgeving of omwille van gewijzigde en opgelegde veiligheidsvoorschriften;
- de subsidies werden uitsluitend verleend om brandveiligheidswerkzaamheden uit te voeren;
- de subsidies volledig worden teruggestort of niet teruggestort dienden te worden na toestemming.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de verzorgingsvoorzieningen

Art. 12 en 13. Maken het mogelijk dat ook Nederlandstalige WVG-voorzieningen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bij verbouwing kunnen genieten van de 100%-subsiëring van het VIPA, in plaats van enkel de WVG-voorzieningen in Vlaanderen.

Art. 14. Maakt het mogelijk dat WVG-voorzieningen binnen een periode van 20 jaar na de ingebruikname opnieuw een subsidiebelofte kunnen krijgen voor eenzelfde project als:

- het een verbouwing betreft noodzakelijk omwille van gewijzigde regelgeving of omwille van gewijzigde en opgelegde veiligheidsvoorschriften;
- de subsidies werden uitsluitend verleend om brandveiligheidswerkzaamheden uit te voeren;
- de subsidies volledig worden teruggestort of niet teruggestort dienden te worden na toestemming.

Art. 15. Vervangt de woorden "ontvangsten en uitgaven" door de woorden "inkomsten en kosten".

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 september 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de preventieve en de ambulante gezondheidszorg

Art. 16. Maakt het mogelijk dat ook Nederlandstalige WVG-voorzieningen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bij verbouwing kunnen genieten van de 100%-subsiëring van het VIPA, in plaats van enkel de WVG-voorzieningen in Vlaanderen.

Art. 17. Vervangt de woorden "het comité van aankoop" door "de Vlaamse Belastingdienst".

Art. 18. Maakt het mogelijk dat WVG-voorzieningen binnen een periode van 20 jaar na de ingebruikname opnieuw een subsidiebelofte kunnen krijgen voor eenzelfde project als:

- het een verbouwing betreft noodzakelijk omwille van gewijzigde regelgeving of omwille van gewijzigde en opgelegde veiligheidsvoorschriften;
- de subsidies werden uitsluitend verleend om brandveiligheidswerkzaamheden uit te voeren;

- de subsidies volledig worden teruggestort of niet teruggestort dienden te worden na toestemming.

Art. 19. Wijzigt de manier waarop een wijkgezondheidscentrum kan aantonen dat het zijn doelpubliek bereikt.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 september 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor het algemeen welzijnswerk

Art. 20. Maakt het mogelijk dat ook Nederlandstalige WVG-voorzieningen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bij verbouwing kunnen genieten van de 100%-subsiëring van het VIPA, in plaats van enkel de WVG-voorzieningen in Vlaanderen.

Art. 21. Vervangt de woorden "het comité van aankoop" door "de Vlaamse Belastingdienst".

Art. 22. Maakt het mogelijk dat WVG-voorzieningen binnen een periode van 20 jaar na de ingebruikname opnieuw een subsidiebelofte kunnen krijgen voor eenzelfde project als:

- het een verbouwing betreft noodzakelijk omwille van gewijzigde regelgeving of omwille van gewijzigde en opgelegde veiligheidsvoorschriften;
- de subsidies werden uitsluitend verleend om brandveiligheidswerkzaamheden uit te voeren;
- de subsidies volledig worden teruggestort of niet teruggestort dienden te worden na toestemming.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2011 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de sector van de voorzieningen voor gezinnen met kinderen

Art. 23. Maakt het mogelijk dat ook Nederlandstalige WVG-voorzieningen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bij verbouwing kunnen genieten van de 100%-subsiëring van het VIPA, in plaats van enkel de WVG-voorzieningen in Vlaanderen.

Art. 24. Vervangt de woorden "het comité van aankoop" door "de Vlaamse Belastingdienst".

Art. 25. Maakt het mogelijk dat WVG-voorzieningen binnen een periode van 20 jaar na de ingebruikname opnieuw een subsidiebelofte kunnen krijgen voor eenzelfde project als:

- het een verbouwing betreft noodzakelijk omwille van gewijzigde regelgeving of omwille van gewijzigde en opgelegde veiligheidsvoorschriften;
- de subsidies werden verleend om brandveiligheidswerkzaamheden uit te voeren;
- de subsidies volledig worden teruggestort of niet teruggestort dienden te worden na toestemming.

Hoofdstuk 8. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 december 2011 tot vaststelling van de specifieke brandveiligheidsnormen waaraan ouderenvoorzieningen, lokale dienstencentra en centra voor herstelverblijf moeten voldoen en tot bepaling van de procedure voor de uitreiking van het attest van naleving van die normen

Art. 26. Maakt het mogelijk dat de voorzitter van de technische commissie brandveiligheid beslist over de ontvankelijkheid van de afwijkingsaanvragen brandveiligheid van ouderenvoorzieningen, lokale dienstencentra en centra voor herstelverblijf. Tot nu gebeurde dit door de leidend ambtenaar van het VIPA.

Hoofdstuk 9. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 betreffende de subsidiëring van infrastructuur van ziekenhuizen

Art. 27 t.e.m. 30. Deze artikelen zetten enkele vergetelheden recht die n.a.v. eerdere wijzigingen in de overgangsbepalingen van het BVR van 14 juli 2017 i.v.m. de subsidiëring van ziekenhuisinfrastructuur verkeerdelijk waren blijven staan. Deze artikelen treden in werking op 20 december 2018. Dit is de datum van inwerkingtreding van de eerdere wijzigingen.

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 tot uitvoering van het klimaatplan met betrekking tot de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

Art. 31. Schrijft het begrip 'klimaatinvesteringssubsidies uitgebreid dossier' in.

Art. 32. Vervangt de zinsnede "artikel 6, §3" door de zinsnede "artikel 7, §3" omdat artikel 6, §3 niet bestaat.

Art. 33. Voorziet een definitie van 'facilitatiecontract' en 'facilitatiekost'. Verhoogt de klimaatsubsidies per aanvraag van maximaal 350.000 euro de facto naar het maximumbedrag aan de-minimissteun (in casu heden 500.000 euro).

Art. 34. Het bestaande artikel 9/5, eerste lid, 1°, a) en b) vragen naar de identificatiegegevens van de aanvrager. Artikel 9/5, eerste lid, 1° b) wordt vervangen door 'voorziening' zodat we ook over deze gegevens beschikking, wat, vooral bij aanvragers met meerdere voorzieningen, zinvol kan zijn voor de registratie van welke voorziening klimaatsubsidies heeft verkregen.

Art. 35. Vervangt de communicatie via het energieprestatieplatform door communicatie op elektronische wijze. De verwijzingen naar 'energieprestatieplatform' worden verwijderd omdat deze module niet ontwikkeld werd omwille van te hoge kostprijs.

Art. 36. Verruimt de mogelijkheden om voor langetermijnprojecten in aanmerking te komen voor betoelaging. Ook religie komt bijvoorbeeld in aanmerking.

Art. 37. Verhoogt de klimaatsubsidies per aanvraag van maximaal 350.000 euro de facto naar het maximumbedrag aan de-minimissteun (in casu heden 500.000 euro).

Art. 38. Het bestaande artikel 9/11, eerste lid, 1°, a) en b) vragen naar de identificatiegegevens van de aanvrager. Artikel 9/11, eerste lid, 1° b) wordt vervangen door 'voorziening' zodat we ook over deze gegevens beschikking, wat, vooral bij aanvragers met meerdere voorzieningen, zinvol kan zijn voor de registratie van welke voorziening klimaatsubsidies heeft verkregen.

Art. 39. Cf. artikel 35.

Art. 40. Verhoogt de klimaatsubsidies per aanvraag van maximaal 350.000 euro de facto naar het maximumbedrag aan de-minimissteun (in casu heden 500.000 euro) en schrapt de indieningsmogelijkheid van de betalingsaanvraag via het energieprestatieplatform.

Art. 41. Beschrijft naar analogie met de subsidieregeling onder het deminimis-kader de subsidieregeling en procedure van toepassing voor de 'klimaatinvesteringssubsidies uitgebreid dossier'. De klimaatinvesteringssubsidie bedraagt onder laatst genoemde regeling in principe 30% van de geraamde kostprijs, exclusief BTW, maar het subsidie% wordt voorts afhankelijk gemaakt van het aantal personen werkzaam bij de aanvrager en van de jaaromzet en het jaarlijkse balanstotaal.

- Minder dan 10 personen en de jaaromzet en/of het jaarlijkse balanstotaal overschrijden niet de 10 mio euro: een subsidie% van maximaal 50% wordt gehanteerd.
- Minder dan 50 personen en de jaaromzet overschrijdt niet de 50 mio euro en/of het jaarlijkse balanstotaal overschrijdt niet de 43 mio euro: een subsidie% van maximaal 40% wordt gehanteerd.

Hoofdstuk 11. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018 tot regeling van het infrastructuurforfait binnen de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

Art. 42. Vervangt de woorden "ontvangsten en uitgaven" door de woorden "inkomsten en kosten".

Hoofdstuk 12. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 november 2018 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor sommige voorzieningen voor personen met een handicap en tot wijziging van artikel 16 van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

Art. 43. Maakt het mogelijk dat ook Nederlandstalige WVG-voorzieningen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bij verbouwing kunnen genieten van de 100%-subsiëring van het VIPA, in plaats van enkel de WVG-voorzieningen in Vlaanderen.

Art. 44. Maakt het mogelijk dat WVG-voorzieningen binnen een periode van 20 jaar na de ingebruikname opnieuw een subsidiebelofte kunnen krijgen voor eenzelfde project als:

- het een verbouwing betreft noodzakelijk omwille van gewijzigde regelgeving of omwille van gewijzigde en opgelegde veiligheidsvoorschriften;
- de subsidies werden uitsluitend verleend om brandveiligheidswerkzaamheden uit te voeren;
- de subsidies volledig worden teruggestort of niet teruggestort dienden te worden na toestemming.

Art. 45. Vervangt 'infrastructuurforfait' door 'investeringssubsidies'.

Hoofdstuk 13. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de subsidiëring van projecten van preventieve infrastructurele maatregelen inzake agressie, vrijheidsbeperking of vrijheidsberoving in bepaalde voorzieningen van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Art. 46. In de bestaande regelgeving (artikel 12, eerste lid) lijkt het alsof het de bedoeling is dat er voor elke plaats vanaf plaats 50 extra 2500 euro bij komt en dit ook voor de plaatsen 1 tot en met 49 van toepassing is. Dat is geenszins de bedoeling want 1 plaats verschil zou een onevenredig verschil opleveren in het te hanteren limietbedrag. Dit wordt nu verduidelijkt. Voor plaatsen 1 tot en met 49 is het globale limietbedrag 175.000 euro en vanaf plaats 50 komt er extra 2500 per plaats bij voor de plaatsen 50 en volgende.

Art. 47. Vervangt 'infrastructuurforfait' door 'investeringssubsidies'.

Hoofdstuk 14. Slotbepalingen

Art. 48. Voor de **verhoging van het bedrag van de klimaatsubsidies** van 350.000 euro naar de maximale de-minimissteun van 500.000 euro voorziet het BVR dat de aanvragers waarvan het aanvraagbedrag gelimiteerd werd tot het plafond van 350.000 euro, geen nieuwe aanvraag moeten indienen. Aanvragers die hun aanvraag beperkt hebben tot maximaal 350.000 euro omwille van het bestaande plafond, en dus geen aanvraag hebben ingediend voor extra middelen, krijgen de kans alsnog een dossier in te dienen voor het resterende bedrag. Het VIPA zal alle aanvragers over deze verhoging informeren en daarbij vermelden of een bijkomende aanvraag al dan niet noodzakelijk is. Eenzelfde werkwijze is van toepassing omwille van de verruiming van de mogelijkheden tot betoelaging van langetermijnprojecten.

Art. 49. Artikel 19 m.b.t. de gewijzigde manier voor een **wijkgezondheidscentrum** om aan te tonen dat het zijn doelpubliek bereikt, gaat in werking vanaf 1 juli 2018 (cf. supra).

De bepalingen m.b.t. de betoelaging van de ziekenhuizen treden in werking op 20 december 2018. Dit is de datum van inwerkingtreding van de eerdere wijzigingen.

Artikels 33, 37 en 40, 3° m.b.t. de **verhoging van het bedrag van de klimaatsubsidies** van 350.000 euro per aanvraag naar het maximumbedrag van de de-minimissteun (in casu heden 500.000 euro) treden in werking op 11 oktober 2018 (datum inwerkingtreding van de bepalingen die met het BVR van 20 juli 2018 ingevoegd werden in het BVR van 30 maart 2018 tot uitvoering van het klimaatplan m.b.t. de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden). Ook artikel 36 treedt dan in werking. Voorzieningen kunnen alsnog ook in aanmerking komen voor betoelaging van volgende investeringen: bijvoorbeeld relighting.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

De voorstellen i.v.m. de aanpassingen aan het besluit i.k.v. de uitvoering van het klimaatplan (mogelijkheden tot verhoging van het toekennen van klimaatsubsidies van 350.000 naar 500.000 euro en verruiming van de langetermijnprojecten die in aanmerking komen voor betoelaging), evenals het voorzien van een specifieke subsidieregeling 'klimaatinvesteringssubsidies uitgebreid dossier' hebben een effect op individuele subsidiedossiers. Aangezien het budget van het Klimaatfonds voor WVG vastligt, zal de toekenning van die subsidies binnen de beschikbare middelen moeten blijven gebeuren.

Sommige aanpassingen aan de regelgeving hebben een zekere impact op de interne budgetbesteding van dossiers bij het VIPA. Aangezien het VIPA steeds beschikt over een gelimiteerd budget, zullen alle wijzigingen binnen dat budget opgevangen moeten worden.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 11/01/2019 en op 22/03/2019 en luidt respectievelijk als volgt: "De IF kan akkoord gaan met het voorstel. Het begrotingsakkoord is vereist." en "De IF bevestigt haar advies dd. 11/01/2019. Het begrotingsakkoord is vereist."

Het begrotingsakkoord werd verleend op 12 maart 2019.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Er is een impact op de lokale besturen die ook VIPA aanvragers zijn. Er zijn bijkomende subsidiemogelijkheden gecreëerd die eerder niet mogelijk waren (100% subsidies bij renovatie van Nederlandstalige WVG-voorzieningen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, verhoging subsidiebedrag beveiligde opvang bijzondere jeugdbijstand, verhoging klimaatsubsidies per dossiers, onrechtstreekse financiering klassieke procedure).

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

De wijzigingen hebben geen impact op het personeelsbestand.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Reguleringsimpactanalyse

Gezien het louter gaat om beperkte aanpassingen aan het regelgevend kader van het VIPA is een reguleringsimpactanalyse niet vereist.

Wetgevingstechnisch en taalkundig advies

Het advies 2019/21 dateert van 17/01/2019. Een aanvullend advies dateert van 27/03/2019.

6. ADVIES VAN HET RAADGEVEND COMITE BIJ HET AGENTSCHAP ZORG EN GEZONDHEID

De mogelijkheid om binnen een periode van 20 jaar opnieuw investeringssubsidies te kunnen vragen voor aanpassingswerken aan eenzelfde onroerend goed ingeval bestemmingswijziging binnen het beleidsdomein WVG is wel degelijk voorzien in voorliggend besluit. Zie nl. art. 14 "de subsidies zijn volledig teruggestort of hoeven niet te worden teruggestort, als daarvoor vooraf uitdrukkelijk toestemming is verleend conform een van de volgende bepalingen...".

De gevraagde verduidelijking m.b.t. het boekhoud-technische begrippenkader werd opgenomen onder de algemene samenvatting (cf. supra).

Er werd een gunstig advies verleend.

7. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande voorontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse besluiten inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden;
- 2° de Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen en het gezondheidsbeleid, te gelasten over voornoemd voorontwerpbesluit advies in te winnen van de Raad van State, met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, zoals bepaald in artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Jo VANDEURZEN
Vlaams minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin